

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי יהושע ביתן ז"ל

בן מאיר-דוב ובת-שבע

נולד בנובה-אושיצה, רוסיה

בתאריך כ"ט בשבט תרנ"ז, שנת 1897

התגורר בירושלים

שרת בחיל הרגלים, ב"הגנה"

נפל בעת מילוי תפקידו בשירותו

כ"ח באייר תש"ח, 6/6/1948

נקבר בהר הרצל

אזור: א חלקה: 6 שורה: 2 קבר: 4

בן 51 בנופלו

קורות חיים

בן בת-שבע ומאיר-דוב פלדמן, הבן הרביעי במשפחה, נולד ביום כ"ט בשבט תרנ"ז (1897) בנובה-אושיצה, פלך פודוליה, רוסיה, למשפחה ציונית. אביו, בר-אוריין ומנכבדי העיירה, בעל בית-מסחר לאריגים, אדוק וחסיד בויאן. בבית-המשפחה היו מתכנסים כל הציונים שבעיירה וכל אחיו ואחיותיו נתחנכו ברוח ההשכלה. יהושע למד ב"חדר" ונחשב ל"עילוי", למד תנ"ך, גמרא ופוסקים; אחר-כך נשלח לעיר באר ללמוד ב"ישיבה" שלה. בשנת 1912 שלחוהו הוריו לארץ-ישראל ללמוד בגימנסיה "הרצליה" ביפו, והוא נתקבל לכיתה ה'. משהיה חוזר לחודשי-החופשה לבית הוריו עורר בלב חבריו את השאיפה לעלות לארץ. הופעתו השפיעה על התנועה הציונית בעיירתו ובניה נהרו אחריו ללמוד ביפו. בגימנסיה הירבה לעזור למתקשים בלימודים ונקרא בפי חבריו "הידיד הגדול". עם פרוץ מלחמת-העולם הראשונה נותק הקשר עם המשפחה ברוסיה. יהושע החליט להישאר בארץ וקיבל את הנתינות העות'מנית.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בהיותו בקושטא, באנטוליה ובעיראק עשה נפשות לרעיון הציוני ועמד להיאסר. בשנת 1916 נלקח לשרת בצבא התורכי. שירת בו שלוש שנים והועלה לדרגת קצין. יהושע הגיע למצרים, ולפני שחזר לארץ עבד זמן-מה במערכת "חדשות הארץ" במצרים. משחזר התנדב לגדוד העברי. עם פירוק הגדוד התיישב בירושלים, הצטרף לארגון ה"הגנה" והתחיל לעבוד כמורה בבית-הספר "כל ישראל חברים" ("אליאנס") בירושלים ובשפיה. הוא רצה לבחור בעמל-כפיים, אך השפיעו עליו להתמסר להוראה. עשה לילות כימים כדי להשתלם בידיעת הטבע, כי בזה ראה את עיקר תפקידו של המורה בארץ. היה מרבה בטיולים להכיר את נוף הארץ וצמחייתה ואת העיר העתיקה בירושלים. כשנפתחה לראשונה הפקולטה למשפטים באוניברסיטה העברית בירושלים, היה המורה לתלמיד, למד משפטים והיה לעורך-דין. בעבודתו זו מצא סיפוק בהושיטו עזרה לדלת-העם. נלחם יחד עם חבריו לטוהר המקצוע. שנים אחדות שימש מזכיר האוניברסיטה, והיה חבר הוועד הירושלמי של אגודת עורכי-הדין. מילא תפקידים בכל המאורעות בארץ. בתקופת מלחמת-העולם השנייה השתתף בקורס עזרה ראשונה מטעם "מגן דויד אדום". אחרי החלטת עצרת האו"ם בכ"ט בנובמבר 1947 התגייס להגשת עזרה ראשונה, אם כי לא היה חייב גיוס. יהושע היה חרוץ ומתמיד, חביב על כל יודעיו ובעל חוש הומור. כיוון שהיה לוחם קנאי לשפה העברית, היה בין הראשונים ששינו את שמם לשם עברי והיה מפלדמן לביתן. היה חבר ב"הסתדרות העובדים". עשוי ללא חת ואינו נרתע מסכנות.

ביום כ"ח באייר תש"ח (6.6.1948), בהגישו עזרה ראשונה לחייל פצוע, נפגע מכדור צלף בעמדה בימין-משה, ירושלים ונקבר בשייח'-באדר א'. הניח אישה ושני ילדים.

ספרייתו המשפטית ובה 300 ספר, נמסרה לבית-הספרים הלאומי והאוניברסיטאי בירושלים.

ביום כ"ח באלול תש"י (10.9.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.